

Republica Moldova
HOTĂRÎRE
În numele Legii

16 martie 2023

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)
Instanța compusă din
Președinte de ședință, judecător
Grefier

Vitalii Ciumac
Sandra Tocilă

examinînd în ședință de judecată publică acțiunea intentată la cererea de chemare în judecată în contencios administrativ depusă de Asociația Obștească Asociația Națională Copyright și Asociația Obștească Asociația Națională a Producătorilor de Fonograme și Interpreți din Republica Moldova împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală privind contestarea actelor administrative,

A C O N S T A T A T :

Argumentele participanților la proces.

La data de 17 mai 2022 Asociația Obștească "Asociația Națională a Producătorilor de Fonograme și Interpreți" (în continuare ANPFI) și Asociația Obștească Asociația Națională "Copyright" (AN "Copyright") au înaintat acțiune de contencios administrativ împotriva Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală (în continuare AGEPI) solicitând:

1. Obligarea AGEPI să emită actul administrativ individual sub forma unei decizii publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova cu privire la:

a. Avizarea AN "Copyright" în calitate de organizație de gestiune colectivă, cu dreptul de a exercita gestiunea colectivă a drepturilor de sine stătător sau în comun, în bază de acord:

1.1. pentru categoria drepturi de autor;

1.2. pentru categoria de titular: autori precum și alți titulari ai dreptului de autor;

b. Avizarea ANPFI în calitate de organizație de gestiune colectivă, cu dreptul de a exercita gestiunea colectivă a drepturilor de sine stătător sau în comun, în bază de acord:

2.1. pentru categoria drepturilor conexe;

2.2. pentru categoria de titular: interpreți precum și alți titulari ai drepturilor conexe.

2. Obligarea AGEPI să emită actul administrativ individual sub forma unei decizii publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova cu privire la aducerea actelor sale în concordanță cu conținutul expus de la punctul nr. 1, litera (a) și litera (b) de la prezenta cerere.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, AN "Copyright" este Organizație de Gestiune Colectivă (OGC) a drepturilor de autor și drepturilor conexe care a fost înregistrată la Ministerul Justiției al Republicii Moldova în data de *****. La data de ***** Ministerul Justiției al

Republicii Moldova a înregistrat în calitate de Organizație de Gestione Colectivă – ANPFI.

AN ”Copyright” este cea mai mare organizație de gestiune colectivă a drepturilor de autor din Republica Moldova, membră a organizației internaționale CISAC (*French: Confederation Internationale des Societes d'Auteurs et Compositeurs*), iar ANPFI este ce mai mare organizație de gestiune colectivă a drepturilor Interpretărilor și Producătorilor de Fonograme (drepturi conexe) din Republica Moldova. Conform Deciziei Comisiei de Avizare a AGEPI nr. 3/1566 din 20.09.2013, publicată în Monitorul Oficial nr. 216-220 din 04.10.2013, AN ”Copyright” a fost avizată în calitate de organizație de gestiune colectivă să gestioneze, de sine stătător sau în comun, în bază de acord, toate drepturile care i-au fost încredințate în gestiune, atât prin contract direct, cât și prin contracte de reprezentare.

AN ”Copyright” a aplicat în practică Decizia AGEPI nr.3/1566 din 20.09.2013 în scopul exercitării drepturilor și obligațiilor sale statutare în raport cu toți titularii de drepturi care i-au transmis în gestiune drepturile sale, cât și orice terț. Astfel, deși mai mulți ani activează în temeiul Deciziei AGEPI nr.3/1566 din 20.09.2013 în sensul cum este formulată, o astfel de avizare (sistem mixt) nu este cea mai potrivită în contextul integrării Republicii Moldova la standardele Uniunii Europene. În statele din Comunitatea Europeană avizarea OGC este realizată de autoritățile de resort a fiecărui stat în parte, avizând doar o OGC pentru categoria de drepturi de autor, categoria de titulari autori precum și alți titulari ai dreptului de autor și avizarea unei alte OGC pentru categoria de drepturi conexe, categoria de titulari interpreți și alți titulari ai drepturilor conexe.

În anul 2019, după instaurarea Guvernului sub conducerea doamnei Prim-Ministru, Maia Sandu și numirea de către acel Guvern a Directorului General AGEPI, Andrei Popa, de către ultimul s-a început procedura de reformare și ajustare a cadrului legal al sistemului național de gestiune colectivă a drepturilor de autor și conexe la rigorile, practica și standardele Uniunii Europene în strictă corespundere cu Legea nr. 139/2010, care prevede doar avizarea pentru categoria de drepturi de autor și categoria de drepturi conexe, prin avizarea pentru categoria de drepturi conexe a ANPFI. În final, deznodământul reformei urma să fie perfectat tot cadrul legal al sistemului național de gestiune colectivă a drepturilor de autor și conexe, dar după capturarea instituției de către Viorel Iustin (fost Director AGEPI), toate reformele pro-europene au fost date uitării în schimbul intereselor unor terțe persoane pentru care Iustin Viorel activa, mimând sau sabotând orice parcurs european pentru sistemul de gestiune colectivă a drepturilor de autor și conexe din Republica Moldova. Societatea autorilor, interpreților și altor titulari de drepturi de autor/conexe aveau așteptări mari de la noua conducere AGEPI, dorindu-se o schimbare corectă și o avizare ajustată la rigorile Legii nr. 139/2010, care ar corespunde atât spiritului legii enunțate cât și la valorile și practica statelor din Uniunea Europeană, dar nu a fost să fie.

Potrivit Legii Nr. 139 din 02-07-2010, privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată la data de 01-10-2010 în Monitorul Oficial Nr. 191-193 art. 630, Articolul 48. înființarea organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale: Alin. (1) Autorii, interpreții, producătorii de fonograme, producătorii de videograme, precum și alți titulari ai dreptului de autor și ai drepturilor conexe pot, din proprie inițiativă, înființa organizații de gestiune colectivă a drepturilor lor patrimoniale (denumite în continuare organizații de gestiune colectivă). Alin. (3) Se admite înființarea organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor câtorva categorii de titulari de drepturi privind un anumit drept sau a organizațiilor de gestiune colectivă a mai multor drepturi în interesul unei categorii de titulari ai drepturilor de autor, precum și înființarea organizațiilor de gestiune colectivă a diferitelor drepturi și în interesul diferitelor categorii de titulari de drepturi. Alin. (5) Organizația de gestiune colectivă își

desfășoară activitatea dacă: este înregistrată ca organizație în conformitate cu prevederile legislației în vigoare; este avizată în calitate de organizație de gestiune colectivă de către AGEPI. Alin. (6) AGEPI avizează o organizație de gestiune colectivă în modul stabilit de Guvern dacă aceasta întrunește următoarele condiții: majoritatea membrilor organizației sau majoritatea titularilor de drepturi care, în alt mod, i-au încredințat în gestiune drepturile lor sunt titulari de drepturi care au cetățenia Republicii Moldova sau care au domiciliul, iar în cazul persoanelor juridice — sediul, pe teritoriul Republicii Moldova și la aceasta se pot asocia alți titulari de drepturi care doresc acest lucru, în conformitate cu statutul respectivei organizații; a încheiat acorduri de reprezentare reciprocă a intereselor cu organizații similare care îi reprezintă pe titularii de drepturi din străinătate sau, cel puțin, întreprinde toate acțiunile necesare pentru încheierea unor asemenea acorduri; are capacitatea de a gestiona, pe principii colective, drepturile patrimoniale corespunzătoare, inclusiv dispune de personal și de mijloace tehnice adecvate; dispune de mecanisme adecvate de acumulare, distribuire și de plată a remunerației de autor sau a remunerației convenite titularilor de drepturi conexe; garantează un tratament egal titularilor de drepturi și utilizatorilor atunci când este vorba de aceleași condiții obiective; statutul și alte regulamente ale organizației corespund prevederilor prezentei legi și altor acte normative relevante ale Republicii Moldova, precum și tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte. Alin. (9) Decizia de eliberare a avizului unei organizații de gestiune colectivă, cu indicarea drepturilor și a categoriilor titularilor de drepturi asupra cărora se extinde gestiunea colectivă, se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

În această ordine de idei, având în vedere stricta necesitate de a duce la finalitate reforma cu adevărat autentică a sistemului național de gestiune colectivă începută de către Directorul AGEPI Andrei Popa în anul 2019, ce a avut loc în raport cu ANPFI, care este cea mai mare OGC a interpreților și alți titulari ai drepturilor conexe, urmează a fi realizată și în raport cu cea mai mare OGC a titularilor autori precum și alți titulari ai dreptului de autor, care la moment este AN "Copyright". Astfel, Decizia Comisiei de Avizare a AGEPI nr.3/1566 din 20.09.2013 pe parcursul anilor a suferit mai multe modificări, fie prin suspendări parțiale în partea anumitor OGC sau abrogări în parte, din aceste considerente aceasta trebuie republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, având în vedere situația actuală și starea de fapt și de drept în domeniul avizărilor existente, pentru o mai bună claritate inclusiv pentru utilizatori. Mai mult ca atât, după avizare ANPFI în calitate de OGC, ultima gestionează drepturile interpreților și altor titulari ai drepturilor conexe, iar de către AN "Copyright" sunt gestionate doar drepturile autorilor și altor titulari ai drepturilor de autor, așa cum este în toată Europa și alte state ale lumii, fiind clar pentru fiecare titular la care OGC își poate transmite în gestiune drepturile sale și stabili apartenența. Deși Decizia Comisiei de Avizare a AGEPI nr. 3/1566 din 20.09.2013 inițial a creat mai mult haos decât claritate, a fost nevoie ca lucrurile să fie așezate la locul lor strict juridic de către OGC avizate la moment. La Adunarea Generală a Membrilor AN "Copyright" care a avut loc în primăvara anului 2019, la care a fost prezentă doamna Popescu Rodica în calitate de reprezentant AGEPI, ultima a putut să afle opinia titularilor de drepturi (atât autori cât și interpreți etc.) care concis sau expus în privința necesității existenței a unei singure OGC a autorilor și altor titulari ai dreptului de autor și a unei singure OGC a interpreților și altor titulari ai drepturilor conexe. Conform practicii mondiale de avizare a OGC cât și având în vedere spiritul de competiție care există între titularii drepturilor de autor și titularii drepturilor conexe, este evident că aceste două mari categorii urmează să se regăsească fiecare la organizația sa, deoarece acestea - nu doar că este natural așa să fie, dar și Legea nr.139/2010 prevede această opțiune clară de avizare a unei singure OGC pentru categoria de drepturi de autor (categoria de

titular - autori precum și alți titulari ai dreptului de autor), cât și a unei singure OGC pentru categoria de drepturi conexe (categoria de titular - interpreți precum și alți titulari ai drepturilor conexe). La data de 10 ianuarie 2022 de către AN "Copyright" și ANPFI a fost depusă o cerere care urma să fie examinată de Comisia de Avizare a OGC din cadrul AGEPI unde trebuie fie să fie admisă, fie să fie respinsă cererea cu publicarea în Monitorul Oficial al Republicii Moldova a deciziei Comisiei în cauză, dar la data de 02 februarie 2022 sub numărul 201 a fost emis un comunicat AGEPI, semnat unilateral de către Directorul AGEPI, în legătură cu solicitările AN "Copyright" și ANPFI, fără a fi anexată vreo Decizie a organului colegial, cum este Comisia de Avizare a OGC din cadrul AGEPI, deși la data de 27 ianuarie 2022 a avut loc o ședință de Comisie de Avizare a OGC unde a fost pusă în discuția cererea.

În răspunsurile oferite unilateral de către Directorul AGEPI, nu se conține careva prevederi cu privire la exercitarea căilor de atac, astfel, reclamanții au respectat atât termenul de depunere a cererii prealabile, stabilit de art. 165 alin. (2) Cod administrativ, cât și termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ, stabilit de art. 209 alin. (2) Cod administrativ.

Prin **referința** formulată de AGEPI s-a solicitat respingerea ca neîntemeiată a acțiunii de contencios administrativ, în sensul dat s-a relevat că, în contextul exercitării funcției de avizare, monitorizare și supraveghere, a fost convocată ședința Comisiei de avizare a organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe a AGEPI, având ca reper prevederile art. 6 și 7 din Legea cu privire la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală.

La data de 10 ianuarie 2022, cu nr. de intrare 37 a fost depusă cererea comună de către coreclamanți care a fost examinată de către Comisia de avizare în regim-online, data și ora acesteia, ordinea de zi, au fost publicate la data de 20 ianuarie 2022, pe pagina oficială a AGEPI. În cadrul ședinței în regim on-line din 27 ianuarie 2022 a Comisiei de avizare, convocată în temeiul art. 4 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 139/2010, art. 7 alin. (2) lit. s) din Legea nr. 114/2014 și art. 67 din Codul administrativ, Comisia de avizare a decis respingerea ca neîntemeiată a cererii comune cu privire la ajustarea prin modificare a deciziei AGEPI nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013 și deciziei AGEPI nr. 27/1747 din 09 august 2019.

Legalitatea deciziei AGEPI nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013 a fost constatată cu titlu irevocabil prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 aprilie 2017, dosarul nr. 3ra-280/2017. ANPFI a fost avizată în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor conexe prin decizia AGEPI nr. 27/1747 din 09 august 2019, publicată în Monitorul Oficial nr. 261-268 din 23 august 2019. Decizia AGEPI nr. 27/1747 din 09 august 2019 a fost emisă întru executarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2019 (dosar nr. 3a-27/19), ținând cont de încheierea Curții Supreme de Justiție din 04 decembrie 2019 (dosar nr. 3ra-1065/19), și potrivit căreia, respectiv, s-a anulat decizia nr. 19/226 din 05 februarie 2018 cu privire la respingerea cererii de avizare înaintată de către ANPFI și s-a avizat ANPFI în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor conexe, Potrivit pct. 3 al deciziei menționate a fost eliberat Avizul nr. 6-27/1747 din 23 august 2019. Deciziile AGEPI nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013 și nr. 27/1747 din 09 august 2019 ca acte administrative individuale au obținut puterea lucrului decis, corespunzător sunt valabile, se respectă de către autoritatea publică emitentă, alte autorități publice, destinatarii acestora și persoanele terțe. În temeiul art. 139 alin. (3) din Codul administrativ, un act administrativ individual rămâne valabil atât timp cât nu este retras, revocat sau anulat într-un alt mod ori nu s-a consumat prin expirarea timpului sau într-un alt mod. La 02 martie 2022 reclamanții au depus o cerere prealabilă comună nr. 18 și nr. 20 cu aceleași solicitări, ele fiind conexe într-o singură procedură având în vedere faptul că aveau același obiect. Mecanismul actual de gestiune colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe,

este reglementat de Legea nr. 139/2010, și realizat prin intermediul organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe, care se înființează prin liberă asociere și nemijlocit de titularii drepturilor de autor și /sau conexe, care fie devin membri ai acestor organizații, fie le delegă împuterniciri printr-un contract în formă scrisă și sunt avizate de către AGEPI. Astfel, AN "Copyright" și ANPFI au fost avizat prin deciziile AGEPI nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013 și nr. 27/1747 din 09 august 2019, care au obținut puterea lucrului decis, în temeiul hotărârilor irevocabile ale instanțelor, iar cerințele înaintate de ajustare prin modificarea deciziilor respective nu se încadrează în nicio normă din Codul administrativ și nici în prevederile Legii nr. 139/2010, respectiv, această cerință urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În ședința de judecată reprezentantul ANPFI, Oțel Marcel și reprezentanții AO "Copyright", avocatul Negruța Sergiu și administratorul Gutium Oleg au pledat pentru admiterea integrală a acțiunii lor în sensul formulat.

În ședința de judecată reprezentantul AGEPI, Bondaresco Patricia nu a susținut acțiunea deferită judecătii și a pledat pentru respingerea ei ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind explicațiile participanților prezenți la proces, analizând piesele dosarului prin coraportare la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea de contencios administrativ este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

Potrivit art. 93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În acord cu art.195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

În concordanță cu art.206 din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

- a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);
- b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare);
- c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare);
- d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau
- e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin.(1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

În concordanță cu art. 218 din Codul administrativ, examinarea și soluționarea în fond a acțiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepții:

a) examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în ședință publică, iar în cazuri de excepție stabilite de lege – în ședință închisă. Participanții la proces se citează; în citație se comunică locul, data și ora ședinței. Dacă participanții la proces convin de comun acord, examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă;

b) instanța de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acțiunii în contencios administrativ, numai dacă participanții la proces justifică și probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanță;

c) participanții la proces care s-au prezentat cel puțin o dată în ședința de judecată pe parcursul examinării acțiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acțiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citației pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară;

d) neprezentarea la ședința de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanților și/sau a reprezentanților lor nu împiedică soluționarea acțiunii în contenciosul administrativ.

Conform art. 219 din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

Conform art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiectiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art.122 din Codul de procedură civilă prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Succesiunea circumstanțelor de fapt.

Probatoriul administrat în prezenta cauză atestă următoarea situație faptică.

AN "Copyright" este Organizație de Gestiune Colectivă (OGC) a drepturilor de autor și drepturilor conexe care a fost înregistrată la Ministerul Justiției al Republicii Moldova în data de
*****

La data de ***** Ministerul Justiției al Republicii Moldova a înregistrat în calitate de Organizație de Gestiune Colectivă – ANPFI.

Prin decizia AGEPI (Comisia de avizare) nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013 a fost avizată AN ”Copyright” în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor de autor, iar prin decizia AGEPI (Comisia de avizare) nr. 27/1747 din 09 august 2019 a fost avizată ANPFI în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor conexe.

La data de 10 ianuarie 2022 a fost depusă cererea comună de către AN ”Copyright” și ANPFI în adresa AGEPI în temeiul căreia s-a solicitat avizarea AN ”Copyright” în calitate de organizație de gestiune colectivă, cu dreptul de a exercita gestiunea colectivă a drepturilor de sine stătător sau în comun, în bază de acord: pentru categoria drepturi de autor; pentru categoria de titular: autori precum și alți titulari ai dreptului de autor, precum și avizarea ANPFI în calitate de organizație de gestiune colectivă, cu dreptul de a exercita gestiunea colectivă a drepturilor de sine stătător sau în comun, în bază de acord: pentru categoria drepturilor conexe; pentru categoria de titular: interpreți precum și alți titulari ai drepturilor conexe.

Cererea a fost examinată de către Comisia de avizare în regim-online, data și ora acesteia, ordinea de zi, au fost publicate la data de 20 ianuarie 2022, pe pagina oficială a AGEPI. În cadrul ședinței în regim on-line din 27 ianuarie 2022 a Comisiei de avizare, convocată în temeiul art. 4 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 139/2010, art. 7 alin. (2) lit. s) din Legea nr. 114/2014 și art. 67 din Codul administrativ, Comisia de avizare a decis respingerea ca neîntemeiată a cererii comune cu privire la ajustarea prin modificare a deciziei AGEPI nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013 și deciziei AGEPI nr. 27/1747 din 09 august 2019.

Prin răspunsul AGEPI nr. 201 din 02 februarie 2022 s-a respins cererea de avizare formulată de AN ”Copyright” și ANPFI pe motiv că nu se încadrează în nici una din situațiile reglementate în Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe.

Prin cerere prealabilă coreclamanții au insistat pe satisfacerea pretențiilor din cererea depusă la 10 ianuarie 2022, însă prin răspunsul AGEPI nr. 409 din 16 martie 2022 acestea nu au fost examinate și au fost conexe la dosarul inițial intentat la cererea din 10 ianuarie 2022.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamanți în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că aceștia au respectat rigorile de admisibilitate a acțiunii deduse judecătii.

I. Deciziile AGEPI contestate de coreclamanți reprezintă acte administrative individuale în accepțiunea art. 10, art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare sunt susceptibil controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

II. Cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, titularii acțiunilor de contencios administrativ au respectat cu certitudine acest segment de admisibilitate.

III. În privința termenului de contestare a actului evidențiat supra, instanța corelând momentul notificării deciziei AGEPI pe marginea cererilor extrajudiciare cu momentul înaintării acțiunii în judecată, atestă întrunirea termenului legal de valorificare a acțiunii.

IV. În acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, reclamanții au revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

V. Totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a

renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între părți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunile de contencios administrativ corespund cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și au fost depuse de persoane împuternicite.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecătii.

În debut, se va avea în vedere că, art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Seria A nr. 288, și Burg c. Franței (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II). Întinderea obligației de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei și trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei (a se vedea Ruiz Torija c. Spaniei și Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărârile și deciziile 1997-VIII).

De altfel, instanța de judecată nu poate exclude un argument sau o circumstanță pretinsă de o parte care în opinia sa este determinantă și confirmă poziția sa, fără a o aprecia prin prisma temeiniciei, pertinentei litigiului în raport cu situația de fapt. Or, respectarea principiului egalității în fața legii și a justiției, precum și dreptul părților de a fi auzite, reprezintă un aspect inerent respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 § 1 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

În plus, principiul *jura novit curia*, aplicabil la judecarea litigiilor enunță că judecătorul trebuie să aplice acel text de lege care corespunde situației de fapt calificate juridic de către parte, în măsura în care situația de fapt respectivă este confirmată de probele administrate în cauză.

În acest sens, în baza mijloacelor de probă administrate pentru dovedirea sau combaterea afirmațiilor ambelor părți, instanța urmează să stabilească situația de fapt a speței, reținând din împrejurările de fapt prezentate de părți numai pe acelea care au fost probate, fără să poată da o altă calificare juridică, iar apoi va aplica textul de lege corespunzător acestei situații, indiferent de eventualele dispoziții legale indicate de părți.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului reiterează că efectul articolului 6 § 1 din Convenție este, *inter alia*, de a plasa un „tribunal” sub o obligație de a efectua o examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor și probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa.

Totodată instanța învederează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care statuează că întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61). Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60). Or, conform regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, instanța are obligația

să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt identificate spre apreciere și să nu se limiteze doar la însușirea motivelor și concluziilor date de participanții procesului.

Noțiunea de “act administrativ” este definită atât în legislația autohtonă, cât și în Rezoluția (77) Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. În accepțiunea reglementărilor enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Exercitând controlul judecătoresc al actelor administrative contestate din perspectiva argumentelor participanților la proces, în limitele obiectului acțiunii, precum și cercetând din oficiu situația de fapt și de drept a cauzei deduse judecării, instanța conchide că acestea urmează a fi menținute, având în vedere motivele ce succed.

În unison cu art. 6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî [...] asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil [...] Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță, atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

În acord cu art. 20 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngradi accesul la justiție.

Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În concordanță cu art. 20 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În conformitate cu art. 21 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate.

Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

În corespundere cu art. 36 din Codul administrativ, instanța de judecată competentă să soluționeze acțiunile în contencios administrativ este obligată să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui sunt considerate valori supreme și sunt garantate de stat.

Instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului.

În conformitate cu art. 39 din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

În conformitate cu art. 93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Potrivit art. 137 din Codul administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale.

Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

În corespundere cu art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci cînd autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu art.225 din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

- a) și-a exercitat dreptul discreționar;
- b) a luat în considerare toate faptele relevante;
- c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;
- d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În cazul în care au fost emise acte administrative individuale și normative referitoare la securitatea națională a Republicii Moldova, la exercitarea regimului stării excepționale, la măsurile de urgență luate de autoritățile publice în vederea combaterii calamităților naturale, a incendiilor, a epidemiilor, a epizootiilor și a altor fenomene similare, instanța de judecată poate fi sesizată doar pentru exercitarea controlului următoarelor circumstanțe:

- a) existența situației excepționale la data la care a fost emis actul;
- b) competența autorității publice de a emite actul;
- c) existența interesului public care justifică emiterea actului administrativ;
- d) imposibilitatea efectivă a autorității publice de a emite actul în condiții obișnuite.

Alte limitări ale examinării judiciare în cauzele de contencios administrativ sunt reglementate expres prin legi speciale.

În conformitate cu art. 4 alin. (1) lit. h) din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe (în redacția Legii nr. 139 din 02.07.2010), Agenția de Stat pentru Proprietatea

Intelectuală avizează, monitorizează și supraveghează activitatea organizațiilor de gestiune colectivă a dreptului de autor și/sau a drepturilor conexe.

Conform art. 48 din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe (în redacția Legii nr. 139 din 02.07.2010), autorii, interpreții, producătorii de fonograme, producătorii de videograme, precum și alți titulari ai dreptului de autor și ai drepturilor conexe pot, din proprie inițiativă, înființa organizații de gestiune colectivă a drepturilor lor patrimoniale (denumite în continuare *organizații de gestiune colectivă*).

Organizațiile de gestiune colectivă au statutul de persoane juridice și se înființează prin liberă asociere și nemijlocit de titularii dreptului de autor și/sau ai drepturilor conexe, care fie devin membri ai acestor organizații, fie le delegă împuterniciri printr-un contract în formă scrisă.

Se admite înființarea organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor câtorva categorii de titulari de drepturi privind un anumit drept sau a organizațiilor de gestiune colectivă a mai multor drepturi în interesul unei categorii de titulari ai drepturilor de autor, precum și înființarea organizațiilor de gestiune colectivă a diferitelor drepturi și în interesul diferitelor categorii de titulari de drepturi.

Organizațiile de gestiune colectivă își desfășoară activitatea în conformitate cu prezenta lege, cu alte acte normative relevante ale Republicii Moldova, în baza statutelor proprii și, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (13), în limitele împuternicirilor care le-au fost delegate de titularii dreptului de autor și/sau ai drepturilor conexe, funcționând potrivit reglementărilor privind asociațiile fără scop lucrativ.

Organizația de gestiune colectivă își desfășoară activitatea dacă:

- a) este înregistrată ca organizație în conformitate cu prevederile legislației în vigoare;
- b) este avizată în calitate de organizație de gestiune colectivă de către AGEPI.

AGEPI avizează o organizație de gestiune colectivă în modul stabilit de Guvern dacă aceasta întrunește următoarele condiții:

a) majoritatea membrilor organizației sau majoritatea titularilor de drepturi care, în alt mod, i-au încredințat în gestiune drepturile lor sînt titulari de drepturi care au cetățenia Republicii Moldova sau care au domiciliul, iar în cazul persoanelor juridice – sediul, pe teritoriul Republicii Moldova și la aceasta se pot asocia alți titulari de drepturi care doresc acest lucru, în conformitate cu statutul respectivei organizații;

b) a încheiat acorduri de reprezentare reciprocă a intereselor cu organizații similare care îi reprezintă pe titularii de drepturi din străinătate sau, cel puțin, întreprinde toate acțiunile necesare pentru încheierea unor asemenea acorduri;

c) are capacitatea de a gestiona, pe principii colective, drepturile patrimoniale corespunzătoare, inclusiv dispune de personal și de mijloace tehnice adecvate;

d) dispune de mecanisme adecvate de acumulare, distribuire și de plată a remunerației de autor sau a remunerației convenite titularilor de drepturi conexe;

e) garantează un tratament egal titularilor de drepturi și utilizatorilor atunci cînd este vorba de aceleași condiții obiective;

f) statutul și alte regulamente ale organizației corespund prevederilor prezentei legi și altor acte normative relevante ale Republicii Moldova, precum și tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Organizația de gestiune colectivă care depune la AGEPI o cerere de eliberare a avizului trebuie să prezinte, în conformitate cu prevederile alin. (6), toată informația și actele necesare AGEPI pentru ca aceasta să adopte o decizie în privința respectivei cereri.

În cazul în care mai multe organizații au depus cereri de eliberare a avizului în privința gestionării aceluiași categorii de drepturi ale aceluiași categorii de titulari de drepturi, AGEPI va elibera aviz acelei organizații care într-o măsură mai mare întrunește condițiile stipulate la alin.(6).

Decizia de eliberare a avizului unei organizații de gestiune colectivă, cu indicarea drepturilor și a categoriilor titularilor de drepturi asupra cărora se extinde gestiunea colectivă, se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Până la soluționarea eventualului litigiu în legătură cu adoptarea de AGEPI a deciziei privind refuzul de eliberare a avizului, organizația de gestiune colectivă care a depus contestație sau titularii de drepturi pe care îi reprezintă, pentru a putea revendica plata remunerației ce i se cuvine, vor prezenta, într-un termen rezonabil de la depunerea contestației, toate actele necesare, care îi atestă pe titularii pe care îi reprezintă și drepturile pe care le are în administrare, organizației de gestiune colectivă care dispune de avizul privind gestionarea acelor drepturi și a acelor categorii de drepturi la care se referă cererea de eliberare a avizului.

Gestiune colectivă extinsă (licență extinsă). Efectele unei licențe eliberate utilizatorilor de către organizația de gestiune colectivă în numele titularilor de drepturi, membri ai acesteia sau care, în alt mod, i-au încredințat în gestiune drepturile, se extind, de asemenea, asupra titularilor de drepturi care nu au calitatea de membru al acestei organizații și nici nu i-au încredințat, în vreun alt mod, drepturile în gestiune, cu condiția că aceștia nu și-au retras drepturile din repertoriul organizației de gestiune colectivă, cu referire la următoarele drepturi:

a) dreptul de interpretare publică, de comunicare publică prin eter sau prin cablu (cu excepția comunicării publice prin satelit, atunci când aceasta nu este simultană cu tele-, radiodifuzarea terestră efectuată de aceeași organizație de difuziune), precum și dreptul de retransmisie prin eter și dreptul de a pune la dispoziția publicului în regim interactiv operele muzicale și fragmentele din operele muzical-dramatice;

b) dreptul de reproducere a operelor sub formă de fonograme, în cazul în care titularii de drepturi vizați au transmis anterior unui producător de fonograme dreptul la o asemenea reproducere;

c) dreptul interpreților de a pune la dispoziția publicului în regim interactiv interpretările lor imprimate pe fonograme.

În cazul gestiunii colective extinse, prevăzută la alin. (11), titularii de drepturi care nu sunt membri ai organizației de gestiune colectivă și nici nu i-au încredințat, în alt mod, în gestiune drepturile lor pot notifica, în formă scrisă, organizației de gestiune colectivă, nu mai târziu decât cu 3 luni înainte de sfârșitul anului calendaristic, despre faptul că își retrag drepturile din sistemul de gestiune colectivă. O astfel de retragere a drepturilor își produce efectele începând cu 1 ianuarie al anului următor celui în care s-a făcut notificarea.

Gestiune colectivă obligatorie (licență obligatorie). În conformitate cu prevederile prezentei legi, pot fi exercitate exclusiv prin intermediul unei organizații de gestiune colectivă avizate de AGEPI următoarele drepturi:

a) dreptul la remunerație compensatorie, asupra căreia părțile vor conveni de comun acord, pentru reproducerea reprografică, conform prevederilor art. 27 alin. (2)–(11);

b) dreptul autorilor și al altor titulari ai dreptului de autor și ai drepturilor conexe la remunerație compensatorie, asupra căreia părțile vor conveni de comun acord, pentru executarea unei copii private de pe operele lor și/sau de pe obiectele drepturilor conexe, conform prevederilor art. 26;

c) dreptul la remunerație echitabilă, asupra căreia părțile vor conveni de comun acord, rezervat autorilor și interpreților după cesionarea dreptului lor exclusiv de închiriere producătorilor de fonograme, videograme sau de opere audiovizuale, conform prevederilor art. 11 alin. (4) și art. 33 alin. (8);

d) dreptul interpreților și al producătorilor de fonograme la remunerație echitabilă, asupra căreia părțile vor conveni de comun acord, pentru fiecare caz de interpretare și comunicare publică a fonogramelor publicate în scopuri comerciale, conform prevederilor art. 37;

e) dreptul autorilor și al altor titulari ai dreptului de autor și ai drepturilor conexe la retransmiterea, simultană și fără modificări, prin cablu a operelor, interpretărilor și fonogramelor lor, conform prevederilor art. 11 alin. (1) lit. h) și alin. (5)–(8) și art. 37 alin. (1) lit. c);

f) dreptul de suită, conform prevederilor art.20.

Organizația de gestiune colectivă nu are dreptul să desfășoare activitate comercială sau să valorifice operele și obiectele drepturilor conexe care i-au fost încredințate în gestiune.

Posibilele pretenții patrimoniale ale titularilor dreptului de autor sau ai drepturilor conexe, înaintate utilizatorilor, care se referă la modul de valorificare a operelor sau a obiectelor drepturilor conexe prevăzut de licență, se examinează și se soluționează de către organizația de gestiune colectivă care a eliberat licența respectivă.

În concordanță cu art. 49 din Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe (în redacția Legii nr. 139 din 02.07.2010), organizația de gestiune colectivă exercită, în numele titularilor de drepturi pe care îi reprezintă și în limitele împuternicirilor acordate de aceștia, iar în cazurile pentru care se prevede gestiunea colectivă obligatorie și în numele celor pe care nu-i reprezintă, următoarele atribuții:

a) eliberează utilizatorilor licențe pentru valorificarea operelor sau a obiectelor drepturilor conexe, drepturile asupra cărora le-au fost încredințate în gestiune de titularii de drepturi sau sînt exercitate în virtutea legii;

b) negociază cu utilizatorii cuantumul remunerației pentru valorificarea operelor sau a obiectelor drepturilor conexe, precum și alte condiții de licențiere;

c) acumulează remunerația stipulată, conform prevederilor lit.b), în licențele eliberate și/sau pe cea care este datorată în virtutea dreptului la o remunerație echitabilă (drept din gestiunea sa);

d) repartizează remunerația acumulată, o achită la timp și, pe cît este posibil, echitabil și proporțional cu valoarea și valorificarea reală a operelor și obiectelor drepturilor conexe corespunzătoare;

e) îi reprezintă pe titularii de drepturi, inclusiv pe cei străini (în persoana organizațiilor de gestiune colectivă din țara corespunzătoare), în instanțele de judecată și în cadrul altor proceduri legale, precum și în organele și organizațiile de stat, în legătură cu drepturile transmise de aceștia sau de prezenta lege în gestiune și efectuează orice alte acte juridice necesare pentru protecția și asigurarea drepturilor respective, inclusiv în nume propriu;

f) asigură exercitarea drepturilor membrilor săi în străinătate prin încheierea acordurilor de reprezentare reciprocă a intereselor cu organizații similare de gestiune colectivă din străinătate;

g) întreprinde orice alte acțiuni în limitele împuternicirilor care i-au fost delegate de către titularii dreptului de autor și ai drepturilor conexe.

Organizația de gestiune colectivă are dreptul să ceară utilizatorilor de opere și/sau de obiecte ale drepturilor conexe prezentarea rapoartelor privind operele valorificate (identificate după titularii de drepturi), a altor documente și informații referitoare la orice mod de valorificare,

ce corespunde unui drept care cade sub incidența gestiunii respectivei organizații, precum și a altei informații necesare pentru calcularea, acumularea și repartizarea remunerației.

Organizația de gestiune colectivă are, în interesele titularilor dreptului de autor și ai drepturilor conexe, următoarele obligații:

a) să utilizeze remunerația acumulată exclusiv pentru repartizarea și plata ei titularilor dreptului de autor și ai drepturilor conexe. Totuși, organizația are dreptul să rețină din remunerația acumulată cheltuielile efective aferente gestionării drepturilor, precum și sumele destinate unor fonduri speciale create de organizație, cu condiția că întemeierea acestora a fost autorizată fie de titularii de drepturi, fie, în cazul titularilor de drepturi străini, de organizația de gestiune colectivă care îi reprezintă;

b) să repartizeze, după deducerea sumelor menționate la lit.a), remunerația acumulată și să efectueze plăți regulate, proporțional cu valorificarea reală a operelor și/sau a obiectelor drepturilor conexe;

c) să prezinte titularilor dreptului de autor și ai drepturilor conexe, concomitent cu plata remunerației, dări de seamă cu privire la valorificarea drepturilor lor.

În cazul gestiunii colective extinse, titularii dreptului de autor și ai drepturilor conexe care nu sînt membri ai organizației de gestiune colectivă și care nu i-au încredințat, în vreun alt mod, în gestiune drepturile lor și nici nu și-au retras, conform art. 48 alin. (11), drepturile din repertoriul respectivei organizații au dreptul la aceeași remunerație care li se cuvine titularilor reprezentați de aceasta pentru anumite modalități de valorificare a anumitor categorii de opere sau de obiecte ale drepturilor conexe, precum și la excluderea operelor sau a obiectelor drepturilor conexe din licențele eliberate utilizatorilor de către această organizație.

Organizația de gestiune colectivă are dreptul să redistribuie sumele remunerației acumulate de la utilizatori, care, în decurs de 3 ani de la data încasării lor la contul său, nu au fost revendicate, prin adăugarea lor la sumele care urmează a fi repartizate titularilor de drepturi sau în alt mod stabilit ce ține cont de interesele titularilor de drepturi și care nu contravine legislației în vigoare.

În concordanță cu art. 7 alin. (1) lit. s) din Legea cu privire la Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală, AGEPI exercită următoarele funcții: avizează, monitorizează și supraveghează activitatea organizațiilor de gestiune colectivă a dreptului de autor și/sau a drepturilor conexe.

Hotărârea Guvernului nr. 1247 din 19.12.2018 cu privire la organizarea și funcționarea Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nu fixează expres dreptul ultimei de a aviza organizațiile de gestiune colectivă însă face referire la realizarea funcțiilor stabilite în legile pre notate.

Instanța reiterează că, prin decizia AGEPI (Comisia de avizare) nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013 a fost avizată AN "Copyright" în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor de autor, iar prin decizia AGEPI (Comisia de avizare) nr. 27/1747 din 09 august 2019 a fost avizată ANPFI în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor conexe. (f.d. 43-44)

Legalitatea și temeinicia deciziei AGEPI nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013 a fost constatată cu titlu irevocabil prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 aprilie 2017, dosarul nr. 3ra-280/2017 (f.d. 51-65).

De asemenea, ANPFI a fost avizată în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor conexe prin decizia AGEPI nr. 27/1747 din 09 august 2019, care la rândul ei a fost emisă întru executarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2019 (dosar nr. 3a-27/19), și

încheierea Curții Supreme de Justiție din 04 decembrie 2019 (dosar nr. 3ra-1065/19), și potrivit căreia, s-a anulat decizia nr. 19/226 din 05 februarie 2018 cu privire la respingerea cererii de avizare înaintată de către ANPFI și s-a avizat ANPFI în calitate de organizație de gestiune colectivă a drepturilor conexe. Potrivit pct. 3 al deciziei menționate a fost eliberat Avizul nr. 6-27/1747 din 23 august 2019. (f.d. 66-79)

Puterea de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești semnifică faptul că o acțiune nu poate fi judecată în mod definitiv decât o singură dată (*bis de eadem re ne sit actio*), iar hotărârea este prezumată a exprima adevărul și nu trebuie să fie contrazisă de o alta hotărâre (*res judicata pro veritate habetur*). Efectul de „lucru judecat” al unei hotărâri judecătorești are două accepțiuni:

Stricto sensu semnifică autoritatea de lucru judecat (*bis de eadem*), care face imposibilă judecarea unui nou litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri (exclusivitatea).

Lato sensu semnifică puterea de lucru judecat (*res judicata*), care presupune că hotărârea beneficiază de o prezumție irefragabilă că exprimă adevărul și că nu trebuie contrazisă de o altă hotărâre (obligativitatea).

Existența unei hotărâri judecătorești poate fi invocată în cadrul unui alt proces judiciar, cu autoritate de lucru judecat, atunci când se invocă exclusivitatea hotărârii judecătorești (art. 265 lit. b) din Codul de procedură civilă), sau cu putere de lucru judecat, când se invocă obligativitatea sa (art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă), fără ca în cel de-al doilea proces să fie aceleași părți, să se discute același obiect, pe aceleași temeuri. Pentru a se invoca obligativitatea unei hotărâri judecătorești irevocabile privind soluționarea unui litigiu nu este necesară existența triplei identități de părți, temeuri și obiect, ci este necesară doar probarea identității între problema soluționată irevocabil și problema dedusă judecării, instanța de judecată fiind ținută să pronunțe aceeași soluție, deoarece, în caz contrar s-ar ajunge la situația încălcării componentei *res judicata*.

La fel, deciziile AGEPI nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013 și nr. 27/1747 din 09 august 2019 ca acte administrative individuale au obținut puterea lucrului decis în accepțiunea art. 140 din Codul administrativ, corespunzător sunt valabile, se respectă de către autoritatea publică emitentă, alte autorități publice, destinatarii acestora și persoanele terțe. În temeiul art. 139 alin. (3) din Codul administrativ, un act administrativ individual rămâne valabil atâ timp cât nu este retras, revocat sau anulat într-un alt mod ori nu s-a consumat prin expirarea timpului sau într-un alt mod.

Mecanismul actual de gestiune colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe, este reglementat de Legea nr. 139/2010, și realizat prin intermediul organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor și/sau conexe, care se înființează prin liberă asociere și nemijlocit de titularii drepturilor de autor și/sau conexe, care fie devin membri ai acestor organizații, fie le delegă împuterniciri printr-un contract în formă scrisă și sunt avizate de către AGEPI. Astfel, AN ”Copyright” și ANPFI au fost avizate prin deciziile AGEPI nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013 și nr. 27/1747 din 09 august 2019, care au obținut puterea lucrului decis, în temeiul hotărârilor irevocabile ale instanțelor, iar cerințele înaintate de ajustare prin modificarea deciziilor respective nu se încadrează în nicio normă din Codul administrativ și nici în prevederile Legii nr. 139/2010, respectiv, această cerință urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În concluzie, cererile înaintate de către coreclamanții AN ”Copyright” și ANPFI au fost examinate de către AGEPI în strictă conformitate cu rigorile Codului administrativ și cadrului legal special, potrivit competențelor sale funcționale și în interiorul termenului stabilit de lege, cu respectarea dispozițiilor privind transparența administrației și accesul la informațiile publice,

precum și cu asigurarea transparenței prin intermediul ședințelor publice, iar AGEPI, în calitate de oficiu național în domeniul proprietății intelectuale, a acționat cu bună-credință în cadrul aplicării actelor normative aplicabile speței, a luat în considerare toate faptele relevante și a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În temeiul celor expuse conformitate cu prevederile art.224 alin.1 lit.f), art.225 din Codul administrativ, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge cererea de chemare în judecată în contencios administrativ depusă de Asociația Obștească Asociația Națională Copyright și Asociația Obștească Asociația Națională a Producătorilor de Fonograme și Interpreți din Republica Moldova împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală privind contestarea actelor administrative, ca neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani).

Președinte de ședință, judecător

Vitalii Ciumac